

disse bestemmelser da til hinder for forskrifter såsom de i Hotărârea Consiliului General al Municipiului București (beslutning fra kommunalbestyrelsen i Bukarests kommune, herefter »HCGMB«) nr. 626/19.12.2017 indeholdte, som ændrer og supplerer HCGMB nr. 178/2008 om godkendelse af rammeordningen, reglerne og kontrakten om koncession via uddelegeret forvaltning med henblik på organisering og tilvejebringelse af lokal offentlig personbefordring med taxi — artikel I-V?

- 3) Såfremt direktiv 2000/31/EF finder anvendelse på den tjenesteydelse, som Star Taxi App SRL leverer, udgør en medlemsstats restriktioner for den frie udveksling af en elektronisk formidlingsydelse i form af, at levering af tjenesteydelsen er underlagt en betingelse om at være i besiddelse af en tilladelse eller licens, da gyldige foranstaltninger til fravigelse af artikel 3, stk. 2, i direktiv 2000/31/EF, idet de opfylder betingelserne i direktivets artikel 3, stk. 4?
- 4) Er bestemmelserne i artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535 ⁽⁵⁾ til hinder for, at der uden forudgående meddelelse til Europa-Kommissionen vedtages forskrifter såsom de i HCGMB nr. 626/19.12.2017 indeholdte, som ændrer og supplerer HCGMB nr. 178/2008 om godkendelse af rammeordningen, reglerne og kontrakten om koncession via uddelegeret forvaltning med henblik på organisering og tilvejebringelse af lokal offentlig personbefordring med taxi — artikel I-V?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 204, s.37).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 217, s. 18).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») (EFT 2000, L 178, s. 1).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

(⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

Appel iværksat den 30. januar 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. november 2018 i sag T-587/16, HM mod Europa-Kommissionen

(Sag C-70/19 P)

(2019/C 164/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T.S. Bohr og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: HM

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten den 21. november 2018, HM mod Kommissionen, T-587/16, ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat to appelanbringender til støtte for sin appel.

Med det første appelanbringende, som er opdelt i tre led, har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, hvad angår fordelingen af kompetence mellem udvælgelseskomitéen og Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO).

Kommissionen har med appelanbringendets første led gjort gældende, at Retten begik en fejl ved den retlige kvalifikation af den anfægtede retsakt, dvs. EPSO's afgørelse af 17. august 2015 om ikke at videregende sagsøgerens anmodning om revurdering på grund af forsinkelse. Denne underretning blev foretaget inden for rammerne af den kompetence, som EPSO er tillagt i henhold til punkt 3.1.3 i de generelle regler for almindelige udvælgelsesprøver med hensyn til at varetage al korrespondance med ansøgere.

Med det andet led har Kommissionen foreholdt Retten, at den begik en retlig fejl, da den fortolkede de generelle regler. Ifølge Kommissionen skal punkt 3.4.3 i de generelle regler for almindelige udvælgelsesprøver ikke alene sammenholdes med punkt 3.1.3, men også forstås i lyset af ordlyden af og formålet med punkt 3.4.3., der tillægger EPSO kompetence til at varetage den interne revurderingsprocedure.

Med det tredje led har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fortolkede artikel 7 i bilag III til tjenstemandsvedtægten. Ifølge Kommissionen udgør den omhandlede underretning en administrativ foranstaltning, der har til formål at sikre, at der anvendes ensartede standarder i procedurerne for udvælgelse i henhold til artikel 7, stk. 1. Ifølge Kommissionen er dette endvidere i overensstemmelse med den rolle som assistent for udvælgelseskomitéen, som EPSO er tildelt, således som anført af Retten i dommen i sag T-361/10 P ⁽¹⁾, Kommissionen mod Pachitis.

Med det andet appelanbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af anbringendet om manglende kompetence hos ophavsmanden til retsakten. Kommissionen er af den opfattelse, at Retten i det foreliggende tilfælde undlod at undersøge, om der, såfremt den manglende kompetence var afhjulpet, var vedtaget en retsakt med samme indhold eller et andet indhold. I mangel af en sådan undersøgelse kunne Retten ifølge Kommissionen ikke annullere den anfægtede retsakt.

⁽¹⁾ ECL:EU:T:2011:742

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Mureş (Rumænien) den 31. januar 2019 — MF mod BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala Bucureşti og Secapital Sàrl

(Sag C-75/19)

(2019/C 164/18)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Specializat Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MF